

Odbor za razvoj

2015/2316(INI)

25.4.2016

MIŠLJENJE

Odbora za razvoj

upućeno Odboru za vanjske poslove

o ljudskim pravima i migracijama u trećim zemljama
(2015/2316(INI))

Izvjestiteljica za mišljenje: Marina Albiol Guzmán

PA_NonLeg

PE576.986v02-00

2/6

AD\1092876HR.doc

HR

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za vanjske poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

1. smatra da je migracija ljudsko pravo utvrđeno člankom 13. Opće deklaracije UN-a o ljudskim pravima; apelira na Komisiju, države članice i međunarodnu zajednicu da poštuju taj članak i ostale relevantne međunarodne obveze u vezi s izbjeglicama i migrantima te da prepoznaju pozitivnu činjenicu da izbjeglice i migranti doprinose našim društвима, ali i odredišnim i tranzitnim zemljama te zemljama porijekla, uključujući zemlje u razvoju; u tom pogledu ističe potencijalne pozitivne učinke migracija na razvoj;
2. poziva EU i međunarodnu zajednicu da utvrde konkretnе mjere koje vlade mogu poduzeti kako bi povećale potencijal koji zakonite migracije imaju u poticanju razvoja; naglašava da, osobito u odredišnim zemljama, treba postojati političko vodstvo i snažno zauzimanje za borbu protiv ksenofobije i poticanje društvene integracije migranata;
3. ističe da je potrebno hitno djelovati kako bi se riješio problem kršenja ljudskih prava s kojim su suočeni migranti i koji je najprisutniji u ozračju napetosti koje vlada zbog sigurnosnih kriza i elementarnih nepogoda; naglašava da EU i njegove države članice moraju pružati primjer kad je riječ o promicanju i zaštiti ljudskih prava migranata, osobito unutar vlastitih granica, kako bi mogli biti vjerodostojni sudionici rasprave o migracijama i ljudskim pravima u trećim zemljama;
4. zahtijeva da se posebna pozornost posveti osiguranju prava ugroženih skupina kao što su žene, djeca, pripadnici skupine LGBT, osobe s invaliditetom i starije osobe, koje su posebno osjetljive na sve vrste opasnosti, a posebno nasilje, trgovinu ljudima i zlostavljanje; poziva Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) da promiće važnost obrazovanja djece, uključujući raseljenu djecu i djecu u izbjegličkim kampovima, s obzirom na to da obrazovanje djeci omogуćava normalan život, čime se svakom djetetu pruža dostojanstvo i jamči ljudsko pravo na brižno djetinjstvo;
5. podsjeća da se većina izbjeglica i migranata na svijetu nalazi u zemljama u razvoju; prepoznaće trud koji su treće zemlje uložile u prihvaćanje migranata i izbjeglica; ističe da su sustavi podrške tih zemalja suočeni s presudnim izazovima koji mogu ozbiljno ugroziti zaštitu sve većeg broja raseljenih stanovnika;
6. poziva EU da radi na usklađenosti politika te da upotrebljava različite političke instrumente u svojim odnosima sa zemljama u razvoju radi promicanja ljudskih prava i prava migranata; poziva EU i države članice da sustavno uvrštavaju migracijska pitanja u politički dijalog s trećim zemljama, te da pružaju tehničku pomoć u poboljšanju nacionalnih i lokalnih politika integracije migranata, osiguravajući pritom odgovarajuće sudjelovanje nevladinih organizacija i civilnog društva; poziva nadalje Komisiju i ESVD da poboljšaju razmjenu dobrih primjera iz prakse s trećim zemljama, osobito u osposobljavanju humanitarnih radnika, kako bi učinkovitije mogli prepoznati različite karakteristike, porijeklo i iskustvo migranata, posebno onih najranjivijih, i tako bolje zaštititi te migrante i pomoći im u skladu s njihovim potrebama;
7. ističe da programe razvojne pomoći ne treba koristiti isključivo za upravljanje

migracijama i granicama; poziva na to da se u razvojnim projektima EU-a usmjerenima na migrante i tražitelje azila poštuje načelo uključivanja svake osobe, i to usredotočenjem na pristup osnovnim socijalnim uslugama, posebice zdravstvenoj skrbi i obrazovanju, te obraćanjem posebne pozornosti na ugrožene osobe i skupine, primjerice žene, djecu, manjine i autohtono stanovništvo, pripadnike skupine LGBT i osobe s invaliditetom;

8. smatra da migracija ima temeljne uzroke (osobito ekonomске, političke, društvene i ekološke); smatra da bi se razvojnom pomoći trebali djelotvorno riješiti ti temelji uzroci te da bi se u tu svrhu trebala povećati razvojna suradnja, poboljšati izgradnja kapaciteta, pružati podrška rješavanju sukoba i promicati poštovanje ljudskih prava; naglašava da su ti uzroci povezani s porastom sukoba i ratova, kršenjem ljudskih prava i nedostatkom dobrog upravljanja;
9. podsjeća da su siromaštvo, nejednakost i nedostatak perspektive temeljni uzroci migracija te da je razvojna suradnja učinkovit alat za rješavanje tih problema; izražava žaljenje, u tom kontekstu, što razina pomoći EU-a trenutačno nije blizu zacrtanog cilja od 0,7 % BND-a izdvojenih za službenu razvojnu pomoć te što je nekoliko država članica čak smanjilo svoje programe pomoći;
10. pozdravlja to što je migracija integrirana u ciljeve održivog razvoja, točnije u deseti cilj, kojim se određuje okvir globalne razvojne politike do 2030.; podsjeća da su se države obvezale na međunarodnu suradnju „radi jamčenja sigurnih, urednih i zakonitih migracija uz potpuno poštovanje ljudskih prava i humano postupanje prema migrantima, neovisno o njihovu statusu, te izbjeglicama i raseljenim osobama”; napominje da prisilno raseljavanje nije samo humanitarno pitanje nego i izazov za razvoj, zbog čega je potrebna bolja koordinacija između humanitarnih i razvojnih aktera; smatra da je provedba ciljeva održivog razvoja prilika za poboljšanje pristupa politikama u vezi s azilom i migracijama utemeljenog na pravima te za uvrštenje migracija u razvojne strategije; poziva međunarodnu zajednicu da utvrdi mjerljive pokazatelje kad je riječ o ciljevima održivog razvoja povezanim s migracijama, kao i da prikupi i objavi razvrstane podatke o pristupu migranata dostojanstvenom radu, zdravstvenoj skrbi i obrazovanju, osobito u odredišnim zemljama u razvoju, kako bi se poboljšalo upravljanje migracijama;
11. ističe da trgovci ljudima mnogim izbjeglicama prikazuju iskrivljenu sliku; ponavlja koliko je važno boriti se protiv trgovine ljudima, prekinuti dotok novca i razbijati mreže jer će to pozitivno utjecati na stanje ljudskih prava izbjeglica u trećim zemljama koji bježe pred ratom i terorom;
12. naglašava da se EU treba više angažirati u pogledu vanjske politike kako se uspostavili mir i stabilnost na području gdje ratovi i sukobi izazivaju goleme migracijske valove prema Europskoj uniji;
13. ponavlja nedavnu izjavu visokog povjerenika UN-a za izbjeglice, u kojoj tvrdi da su velik broj izbjeglica žrtve terorizma i ozbiljnih povreda ljudskih prava, zbog čega prema tim izbjeglicama treba postupati na primjeren način;
14. poziva EU i njegove države članice da se pobrinu za to da politika usklađenosti u interesu razvoja bude učinkovita i djelotvorna te da u području migracijske politike s trećim zemljama naglasak stave na poštovanje ljudskih prava;

15. napominje da je sve veći broj izbjeglica diljem svijeta u sjeni još većeg broja interno raseljenih osoba; naglašava da se interna raseljena osoba ne smije diskriminirati zbog činjenice da su morali pronaći sigurnost bez prelaska međunarodnih granica te stoga ističe da treba podržavati prava interna raseljenih osoba, uključujući pristup zdravstvenoj skrbi i obrazovanju;
16. poziva na uspostavu redovitih kanala za migracije radnika, među ostalim i u slabo plaćenim sektorima;
17. apelira na EU da integrira dimenziju migracija u okvir nakon Sporazuma iz Cotonoua, kojim će se definirati budući odnosi između EU-a i država AKP-a; napominje da bi aktivnije sudjelovanje trećih zemalja u izradi instrumenata globalnog pristupa migracijama i mobilnosti i pregovora o njima pomoglo „partnerskoj” naravi tih instrumenata i poboljšalo lokalnu odgovornost za njih i njihovu učinkovitost;
18. poziva Komisiju da poboljša transparentnost i fleksibilnost Kriznog uzajamnog fonda EU-a za Afriku i poziva države članice da doprinesu tom fondu barem u istoj mjeri kao i Komisija; ističe da je ključno pobrinuti se, uz pomoć pravilnog praćenja i evaluacije programa, da taj fond služi svojoj svrsi, tj. pomoći potrebitima, borbi protiv lošeg upravljanja i korupcije te promicanju vladavine prava u afričkim zemljama;
19. poziva na oprštanje duga osiromašenih zemalja kako bi im se pomoglo da donešu javne politike kojima se jamči poštovanje ljudskih prava; ustraže u tome da se održiva rješenja za pitanje duga, uključujući standarde za odgovorno davanje i uzimanje zajmova, moraju donositi u sklopu multilateralnog pravnog okvira za postupke restrukturiranja državnog duga u cilju smanjenja tereta duga i izbjegavanja neodrživog duga kako bi se stvorili preduvjeti za dugoročnu zaštitu ljudskih prava.

**REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA
U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE**

Datum usvajanja	20.4.2016
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzulică, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Marina Albiol Guzmán, Brian Hayes, Paul Rübig, Patrizia Toia
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	Amjad Bashir, Tiziana Beghin, Miroslav Poche